

1. Ինչո՞ւ ես տանջում քեզ այդպես,
Միշտ հարցնելով, թե՞ ե՞րբ կգա:
Չէ՞ որ քեզ հետ է Նա ընդմիշտ,
Կրում է հոգուդ ցավն ու վիշտ:

Դե շուտ արի՛ Դու, իմ Հիսուս,
Փոխի՛ր իմ սիրտը, իսկ հետո
Թեկու՛զ աշխարհն էլ որ ինձ տան,
Իմ սիրտը Քեզ միայն կտամ:

2. Այլևս չեմ ուզում հիշել,
Թե աշխարհում ով եմ եղել,
Մեղք գործելով՝ չէի հասկանում,
Որ արդեն ձեռքդ էիր մեկնում:

3. Ա՛խ, ինչպես եմ ես փափագում,
Ե՛րբ եմ ես Քեզ հետ քայլելու,
Ամուր ձեռքիցս Դու բռնես,
Հավիտենություն ինձ տանես: